

gisk fra Ende til anden. Thi det erkendte jo Ministeren; jeg skal blot pege paa Sammenligningen mellem Bagernes Rugbrød og Konditorkagerne, i samme Aandedræt sagde den højtærede Minister: Dette er naturligvis inkonsekvent. Saaledes kan jeg pege paa forskellige Ting. Ministeren erkendte, at Lovforslaget var mangelfuldt, til Undskyldning for Lovforslagets Mangelfuldhed sagde Ministeren, at det var vanskeligt at lovgive paa dette Omraade, og han sluttede sig deri til Ordføreren. Den højtærede Minister har jo i dette Tilfælde alle Ordførerne som sin Garde, og det kan Ministeren ikke saa godt taale. Den højtærede Minister har det saaledes, at han helst uafbrudt skal være under Tugt; holdes han ikke under stadig Tugt, løber han op ligesom visse Planter.

Den højtærede Minister tillod sig at bemærke, at jeg havde jo talt stærke Ord, men det var han kendt med, og det lagde han sig ikke saa stærkt paa Sinde. I nærværende Tilfælde, hvor den højtærede Minister, som jeg sagde, har alle Ordførerne med sig, behøver han ikke at lægge sig mine Ord saa stærkt paa Sinde; men der har dog været Lejligheder, hvor mine stærke Ord har gjort et meget stærkt Indtryk paa den højtærede Minister. Det venter jeg naturligvis ikke de skal gøre her, hvor Sagen efter min Mening heller ikke er saa vigtig, som hin var. Den højtærede Minister mente, at naar jeg var saa utilfreds med Lovforslaget, at jeg kaldte det sjusket og umuligt, var det ganske meningsløst af mig at staa op her og gøre nogle ganske korte Bemærkninger derom i Stedet for at forklare, hvori Meningsløshederne og Sjuskeriet bestod. Det var ganske malplaceret, mente den højtærede Minister — han brugte ikke dette Udtryk, men det var Meningen —, at jeg kom her og kritiserede, naar alle Ordførerne havde udtalt deres Tilslutning. Maa jeg gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at naar jeg ikke gik dybere ind paa alle Lovforslagets Umuligheder og Selvmodsigelser, var det, fordi Ordførerne er enige, og man ogsaa er enig om, at der ikke skulde siges ret meget ved denne Sags Behandling. For et Øjeblik siden, da jeg skulde op og tale, blev der sagt til mig: Lad være at holde en Tale, siger du bare 10 Ord, giver det Ministeren Anledning til at holde en Tale paa en halv Time. Man frygter altsaa Ministerens Halvtimestaler. Jeg paapegede altsaa, at der er Umuligheder i Lovforslaget; jeg kunde naturligvis godt have brugt en eller halvanden Time til at more Ministeren i, men jeg er bange for, at Tingets Medlemmer vilde

være blevet kede deraf, om ikke just af at høre paa mig — jeg kunde maaske nok have gjort det morsomt —, men fordi de mener, at denne Sag egentlig er afgjort.

Jeg skal henstille til den højtærede Minister, at han ikke, fordi han har Medbør, lader sig forlede til at udtale sig saa nedsettende om Medlemmer af dette Ting, som han tillod sig at gøre det om mig. I Øjeblikket er jeg meget velvillig og elskværdig, men det kunde hælde, at min personlige Velvillie og Elskværdighed overfor Ministeren kunde vende sig til det modsatte, og at jeg vilde gøre et lille Forsøg paa at sætte Ministeren under den Tugt, som han aabenbart aldrig kan undvære; naar han ikke føler den i sit Indre, maa den komme udefra.

Formanden: Jeg har ikke opfattet den højtærede Ministers Udtalelser som nedsettende for det ærede Medlem. Havde det været Tilfældet, vilde de være blevet paatalt.

Indenrigsministeren (Kragh): Ved de Bemærkninger, som det ærede Medlem nu fremsatte, har han i den Grad til Overflod dokumenteret det ganske overflødige i, at han tog Ordet ved denne Lejlighed, at jeg ikke behøver yderligere at understrege dette. Da det ærede Medlem nu ogsaa har erkendt, at det er overflødigt at lægge sig noget af det, han har sagt, paa Sinde, skal jeg ikke skænke ham yderligere Opmærksomhed ved denne Lejlighed.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Højpekasser.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 5719; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 3627).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.